

Άγιος Λουκιανός, ο ιερομάρτυρας

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Λουκιανός, ο ιερομάρτυρας, Πρεσβύτερος της Εκκλησίας της Αντιοχείας τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 15 Οκτωβρίου

Άρτου στερήσει Λουκιανός άντέχει,

Τοῦ ζῶντος ἄρτου μὴ στερηθῆναι θέλων.

Λιμῶ Λουκιανὸς δεκάτῃ θάνεν ἡδέ τε Πέμπτῃ.

Ο Άγιος Λουκιανός καταγόταν από τα Σαμόσατα της Συρίας και ήταν γόνος ευσεβούς οικογενείας. Έλαβε την απαραίτητη μόρφωση και μετά το θάνατο των γονέων του, σε ηλικία 12 ετών, μοίρασε την περιουσία του στους πτωχούς.

Εντρύφησε στην μελέτη της Αγίας Γραφής και όντας γνώστης της εβραϊκής, διόρθωσε και συμπλήρωσε τις μεταφράσεις των Ο΄, του Ακύλα, του Συμμάχου και του Διοκλητιανού επί τη βάσει του πρωτοτύπου, δωρίζοντας την μετάφρασή του στην εκκλησία της Νικομηδείας. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στην Αντιόχεια και διακρίθηκε για την ζέση του κηρύγματός του, με το οποίο παρακινούσε τους πιστούς στο μαρτύριο. Όταν πληροφορήθηκε ότι ο Διοκλητιανός καταδίωκε στη Νικομήδεια τους Χριστιανούς εγκατέλειψε την Αντιόχεια και πήγε εκεί για να τους συμπαρασταθεί. Συνελήφθη όμως από τον Διοκλητιανό, φυλακίσθηκε και ετελεύτησε από πείνα.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείω Πνεύματι, λελαμπρυσμένος, γνῶσιν ἔνθεον, ἔταμιεύσω, καὶ τῆς πίστεως τὸν λόγον ἐτράνωσας, ὅθεν Μαρτύρων ἀλείπτῃς γενόμενος, Λουκιανὲ ἐν ἀθλήσει ἡρίστευσας. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἅτερον Άπολυτίκιον

Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου, ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτόν, ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτοῦ, Λουκιανὲ θαυματουργέ, Μάρτυς ἔνδοξε Χριστοῦ, διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, ὑπὸ Κυρίου τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Κοντάκιον

Ήχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον λαμπρυνθέντα, καὶ ἐν ἀθλήσει τὸ δεύτερον φαιδρυνθέντα, πάντες ὡς φωστῆρά σε φαιδρότατον, Λουκιανὲ τοῖς ὕμνοις, ἐνδόξως σε γεραίρομεν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.